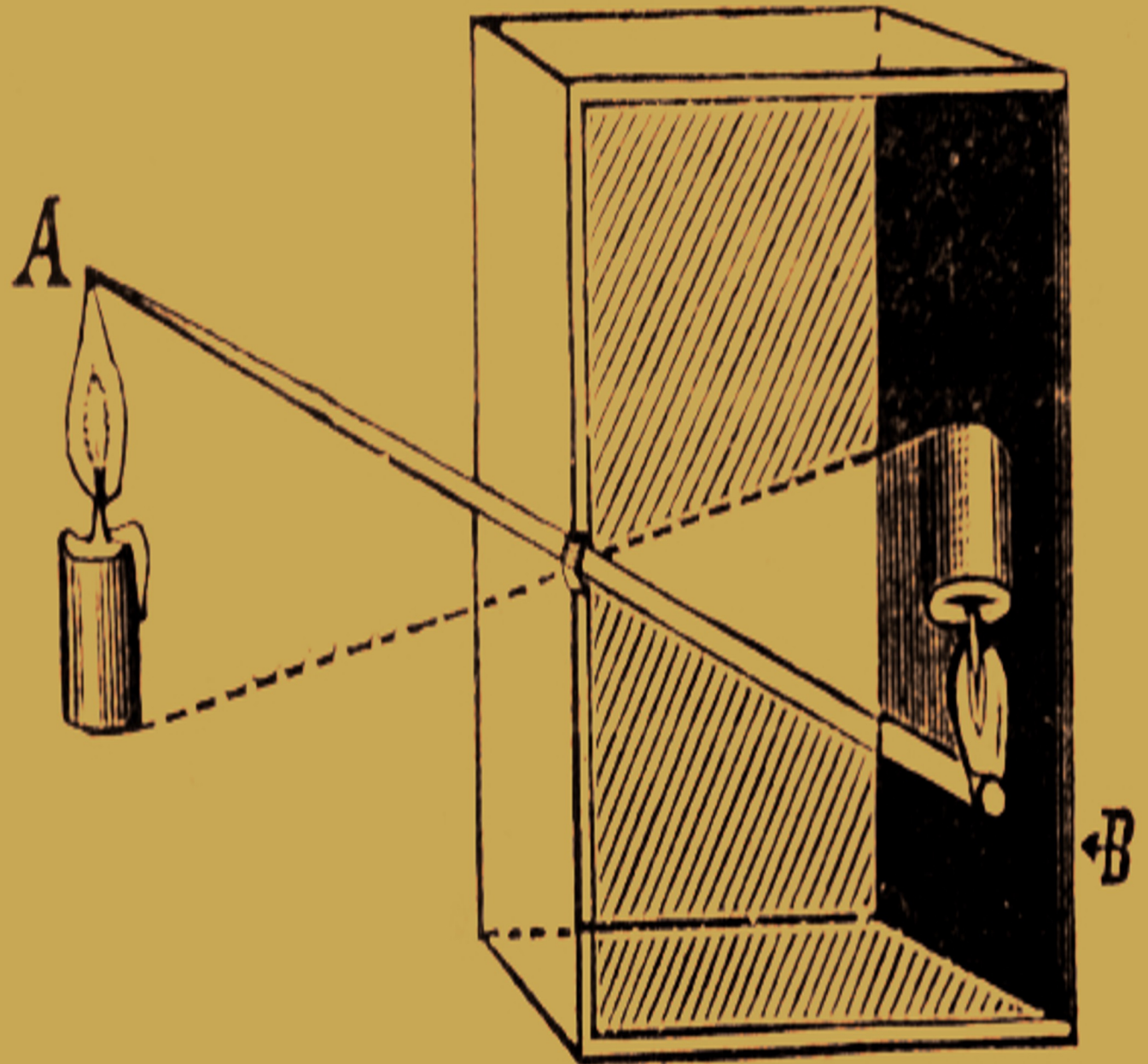

Història de la fotografia

Etimològicament, *fotografia* prové del grec antic, de les paraules *llum* i *grafis* (dissenyar o escriure).

L'aparició de la fotografia fou el resultat de tot un seguit d'experiments que es dugueren a terme al llarg dels segles per tal d'aconseguir plasmar la realitat sense tenir la necessitat que l'home hagués d'intervenir en el procés.

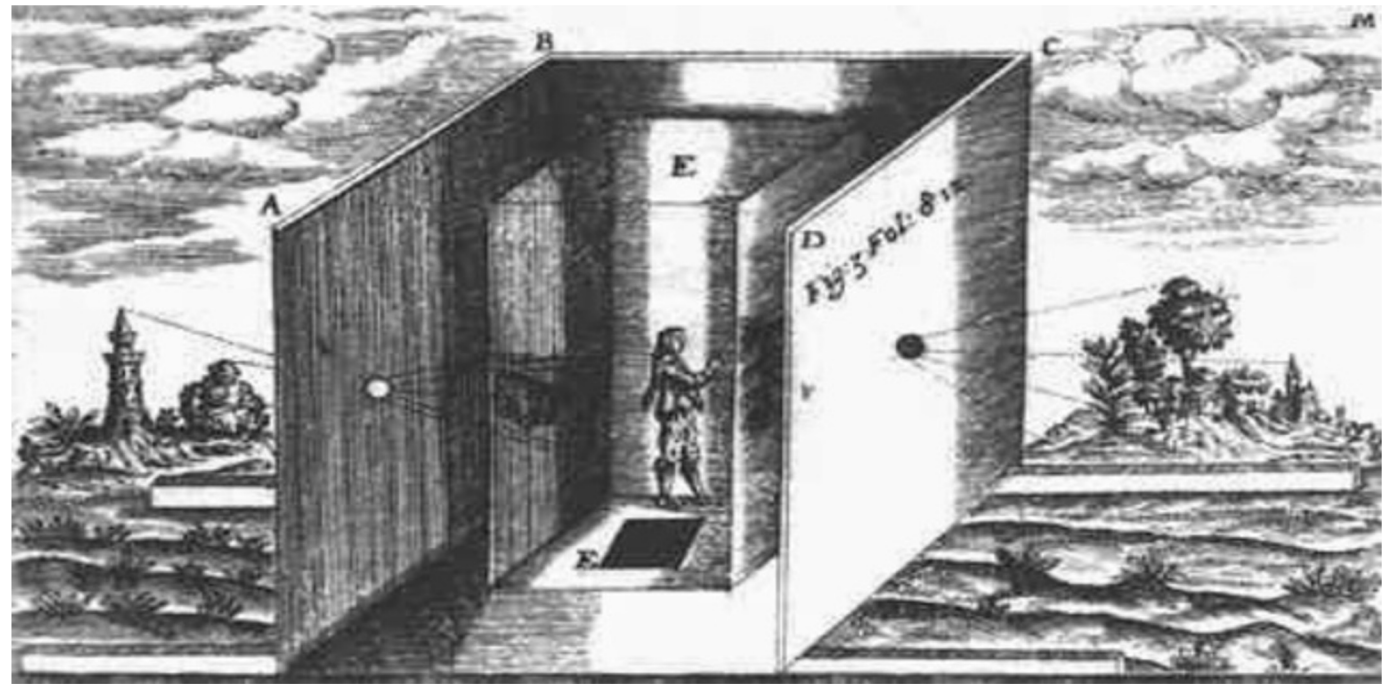

Els antecedents més immediats de la fotografia es troben a finals del segle XVIII amb el descobriment de la cambra fosca (o càmera obscura) i l'observació d'algunes substàncies fotosensibles. La unió d'aquests dos fenòmens va portar a la captura d'imatges.

La cambra obscura, ja coneguda amb Aristòtil durant l'Antiguitat Clàssica, s'utilitzava per estudiar els eclipsis solars. Tot i això, no fou fins al Renaixement que s'ampliaren els usos de la cambra en els diferents àmbits, com en l'artístic. Servia per copiar retrats, paisatges, etc. i l'utilitzaven, sobretot, pintors i arquitectes per realitzar els seus projectes.

Les cambres inicials eren habitacions, però més tard s'anaren modificant de manera que era possible l'ús de la cambra obscura.

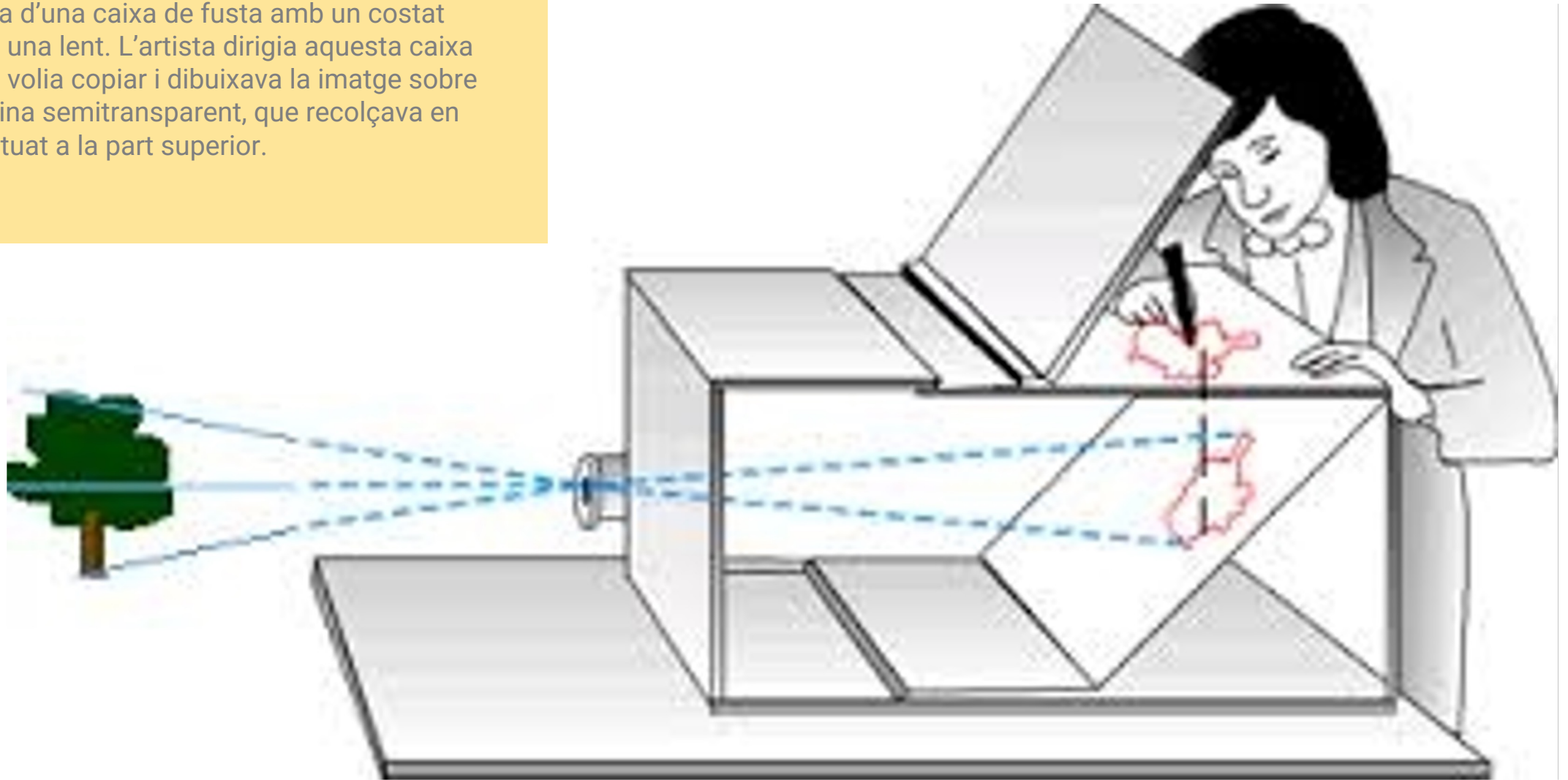
En el primer pas d'aproximació en l'evolució de la càmera, destaca Girolamo Cardano (1501-1576) que optà substituir el forat estenopecic per una lent per millorar la visió.

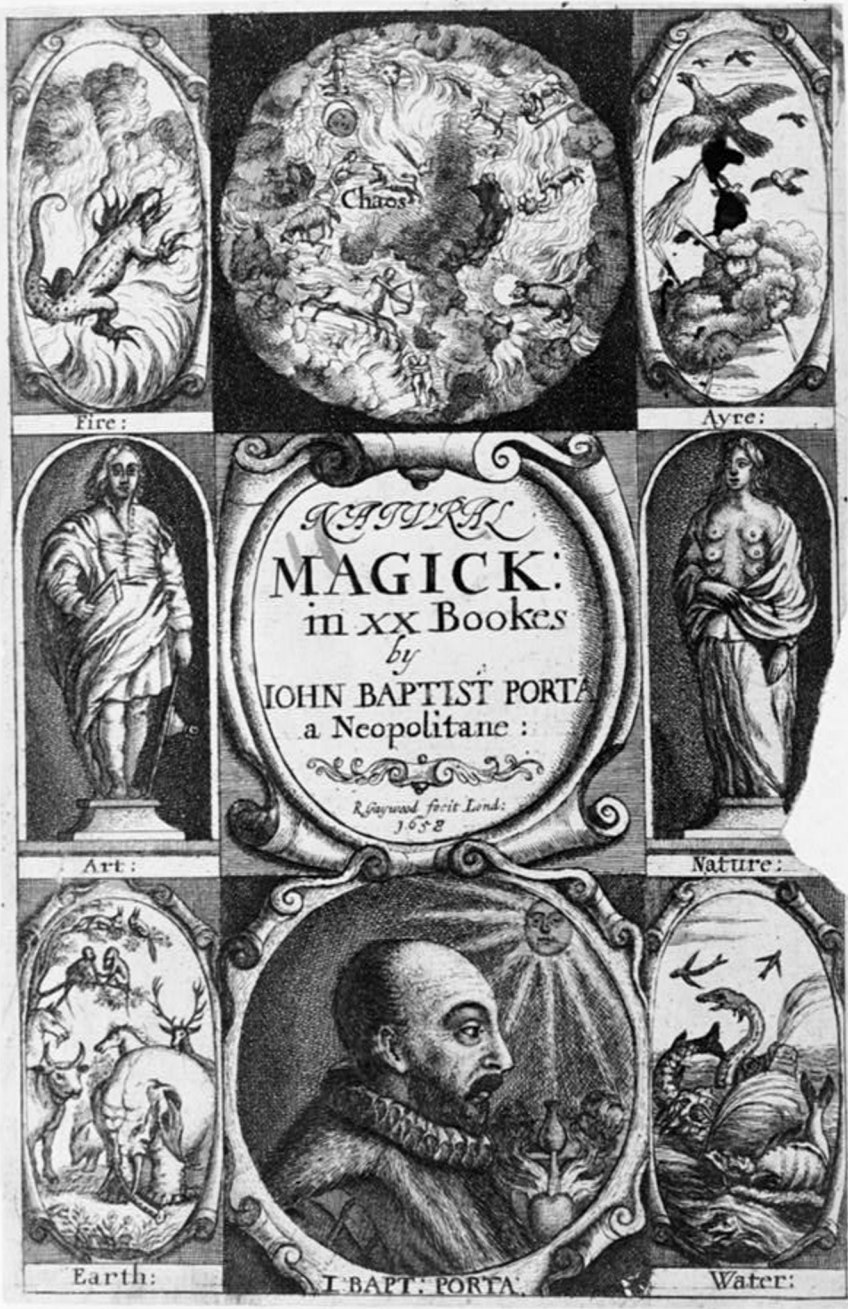

Càmera fosca. Leonardo da Vinci

Dibuix amb la càmera fosca

Es tractava d'una caixa de fusta amb un costat tancat per una lent. L'artista dirigia aquesta caixa al lloc que volia copiar i dibuixava la imatge sobre una cartolina semitransparent, que recolçava en un vidre situat a la part superior.

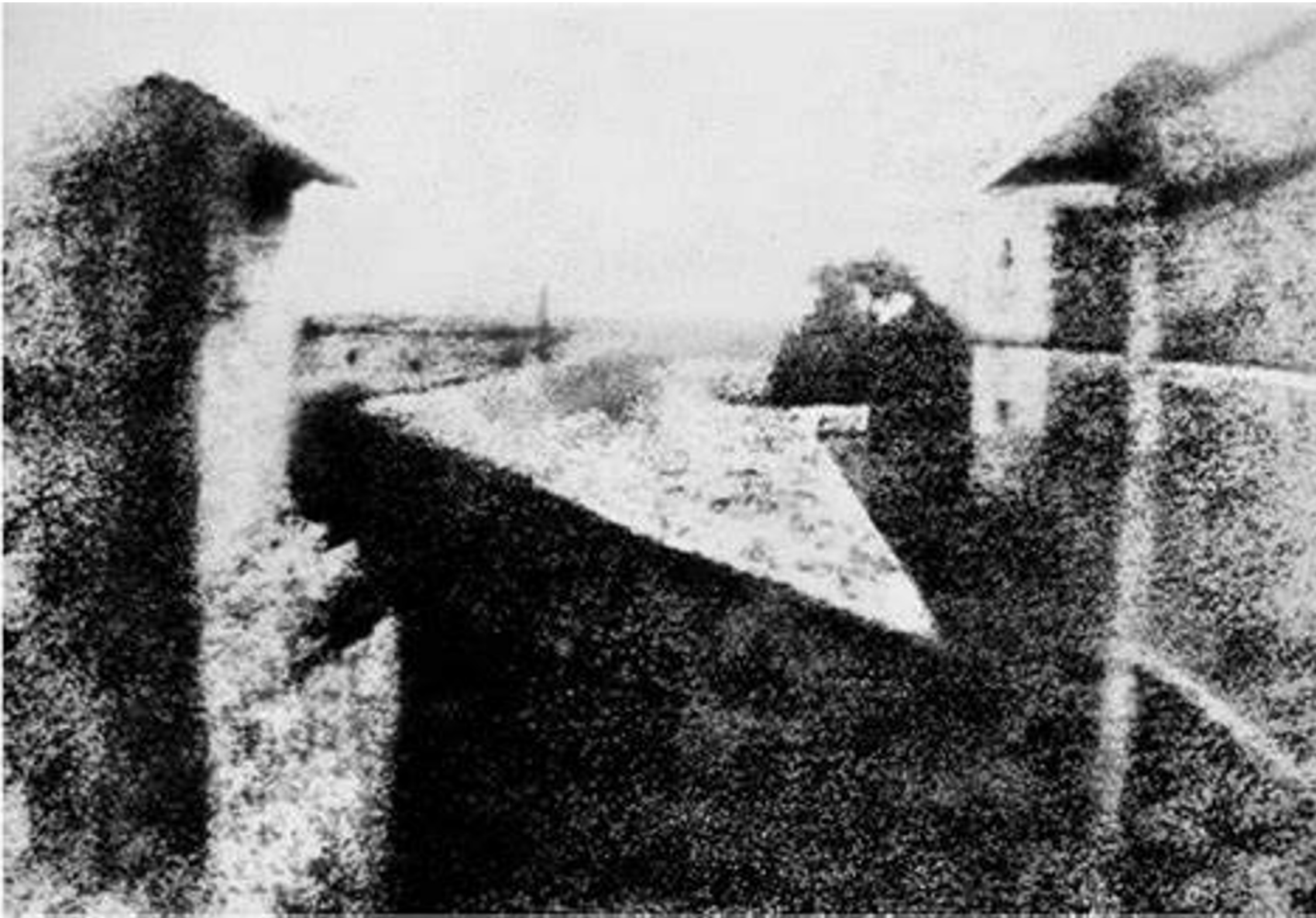

La consolidació de la tècnica i la difusió total de la cambra fosca va ser la publicació, el 1558, de l'obra *Magiae Naturalis* de Giovanni Battista della Porta (1540-1615).

Joseph Nicéphore Niépce, al 1826 va obtenir els primers resultats; va desenvolupar un procés al qual va anomenar heliografia que requeria uns minuts d'exposició a la cambra.

Les primeres imatges positives directes les va aconseguir utilitzant plaques amb un aliatge de zinc, estany i plom, recobrint-les de betum de Judea i fixades amb oli de lavanda.

Va obtenir que la imatge es formés sobre una superfície de plata polida. La primera fotografia es va titular "Vista des d'una finestra en Le Gras". Capturà la fotografia enfocant la càmera obscura en un full de 20 x 25 cm. Després de 8 hores d'exposició, la llum il·lumina els edificis d'ambdós costats.

L'any 1826 va aconseguir que la imatge es formés sobre una superfície de plata polida. La primera fotografia es va titular "Vista des d'una finestra en Le Gras"

Joseph Nicéphore Niépce (Chalon-sur-Saône, Borgonya, 7 de març de 1765 - Saint-Loup-de-Varennes, 5 de juliol de 1833) fou un físic, litògraf, inventor i científic aficionat francès que va inventar, amb el seu germà Claude, un motor par a vaixells (el pireolófor, 1807) i, amb Daguerre, el primer procés fotogràfic exitós que es coneix (l'heliografia). A Niépce se'l coneix com l'«inventor de la fotografia»

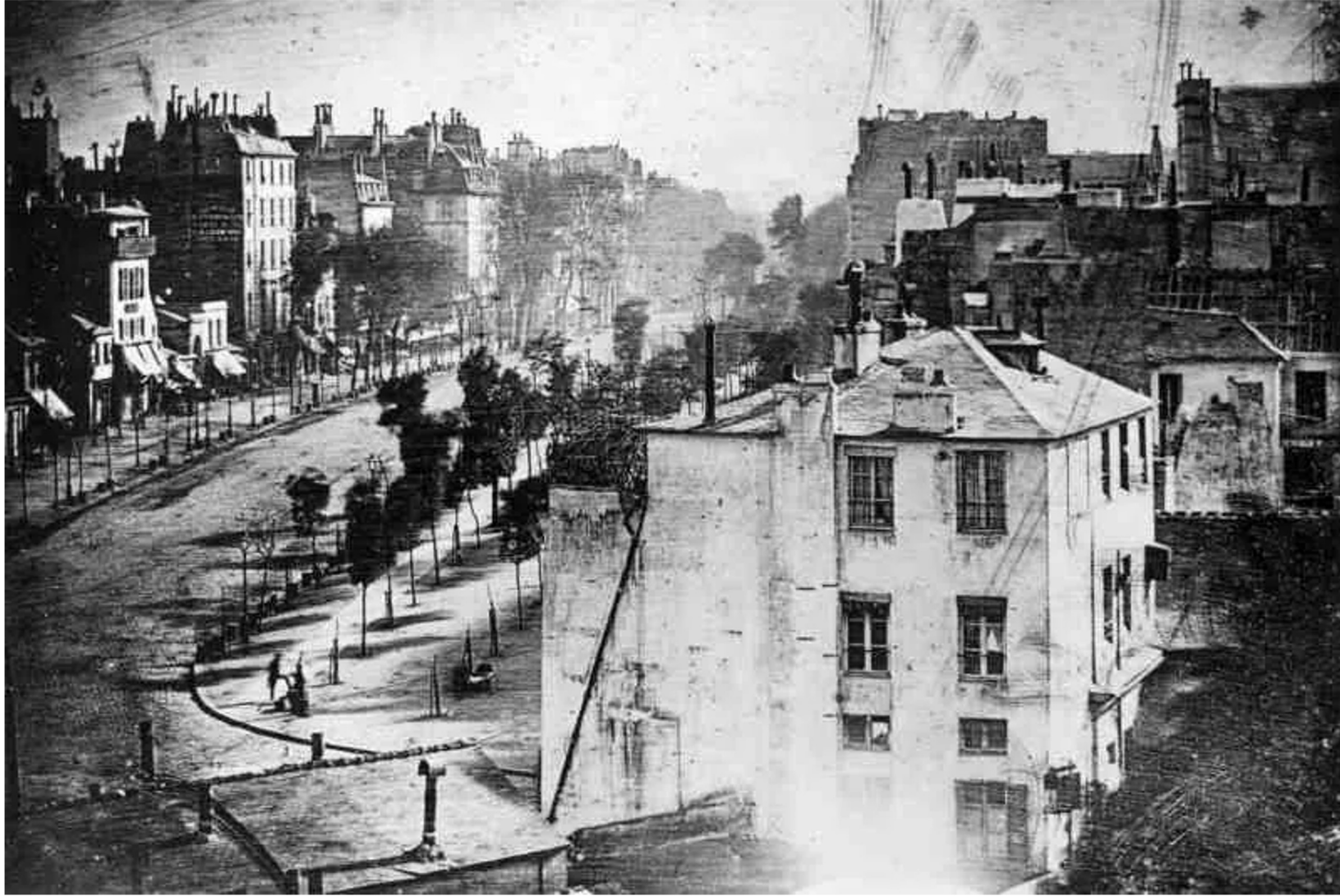
Daguerreotip

En **Louis Daguerre** (1787-1851) dugué a terme un nou invent: el *daguerreotip*.

Va perfeccionar el mètode de Niepce a partir d'una tècnica amb una placa de coure, coberta amb una solució de plata, i així, va aconseguir reduir el temps d'exposició a mitja hora i va rebre la glòria de l'invent. La imatge es revelava amb vapors de mercuri, que donava una imatge detallada amb una superfície delicada que s'havia de protegir amb un vidre i segellar per evitar que s'ennegrís en entrar en contacte amb l'aire. El 1839, Daguerre completà el seu mètode, i va ser donat a conèixer a **París**, a l'Acadèmia de les Ciències francesa.

Durant dues dècades se'n va fer ús del daguerrotip, però va acabar essent substituït per altres tecnologies més econòmiques i eficients.

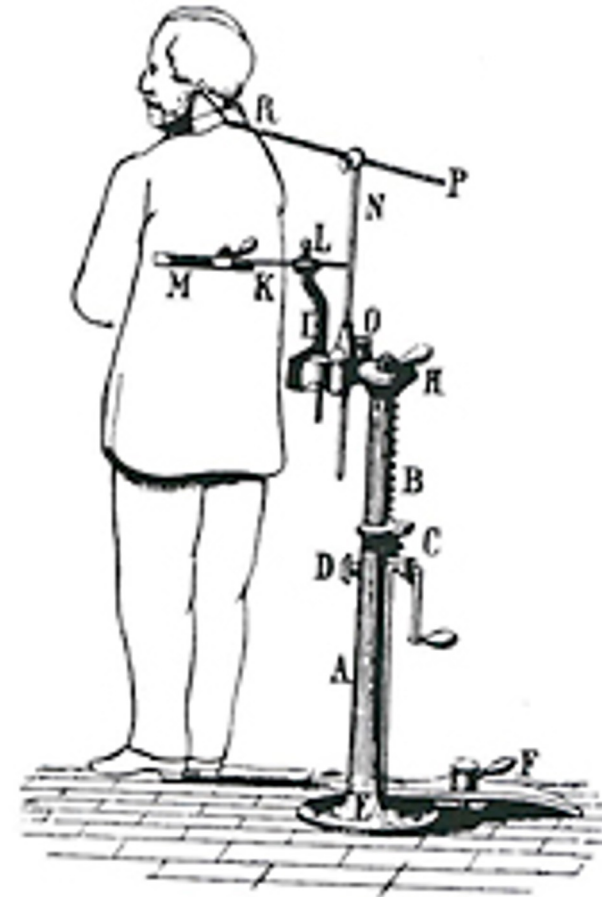
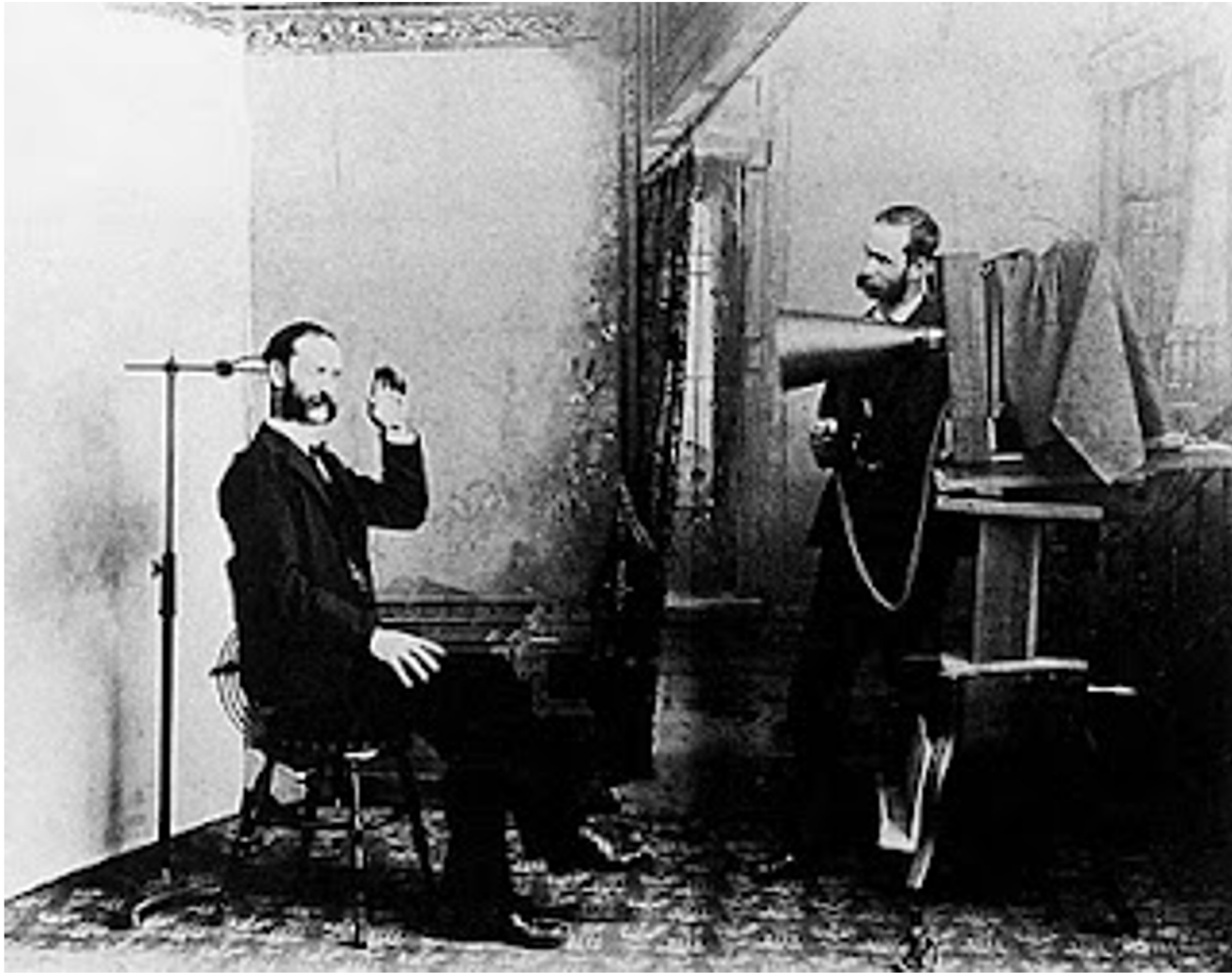
Primera fotografia on apareix una persona. 1838. 10 minuts d'exposició.

Primer daguerreotip. 1837.

Placa de coure, còpia única, d'un daguerreotip.

Els daguerreotips tenien temps d'exposició tant llargs (1 minut) que es van haver d'inventar sistemes de subjecció per a fer retrats.

El retrat, fins al moment un luxe només a la mà dels més rics, va passar a ser una cosa més popular.

Les avantguardes

L'aparició de la fotografia va trastocar totalment l'art del moment. Ja no era necessari que l'art representés la realitat, ja ho feia la fotografia.

Això va provocar que els artistes comencessin a trencar amb els cànons de l'art clàssic. Propiciant l'aparició de les avantguardes i el camí cap a l'abstracció.

Le Déjeuner sur l'herbe.

Manet.

1863

Sol ixent.

Manet.

1872